

30.1.2015

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: Paul Mangel luxemburgi állampolgár által benyújtott 1902/2013. számú petíció a kórházi költségek fedezésére szolgáló egészségbiztosítási szerződés egy másik tagállamba való költözés esetén történő felmondásáról

1. A petíció összefoglalása

A petíció benyújtója 1952-ben született és Belgiumban dolgozik. 1983-ban biztosítást kötött az olyan kórházi költségek fedezésére, amelyeket a belga társadalombiztosítási rendszer nem térít meg. A petíció benyújtója még mindig fizeti e biztosítás díját. Most azonban lassan eléri a nyugdíjkorhatárt, és családi okokból Franciaországba vagy Luxemburgba kíván költözni. A biztosító arról tájékoztatta, hogy amennyiben „külföldre” kíván költözni, még abban az esetben is, ha az érintett ország uniós tagállam, a szerződést egyszerűen felmondják, és a petíció benyújtójának új biztosítási szerződést kell kötnie. Amennyiben hasonló szerződést kíván kötni, a jelenleg fizetett éves díj háromszorosát vagy négyszeresét kell kifizetnie. A petíció benyújtója úgy véli, hogy a biztosító által használt érvek jelentős akadályt képeznek az állampolgárok Európai Unión belüli szabad mozgása tekintetében.

2. Elfogadhatóság

Elfogadhatónak nyilvánítva: 2014. július 17. Tájékoztatás kérése a Bizottságtól (az eljárási szabályzat 216. cikkének (6) bekezdése szerint) megtörtént.

3. A Bizottságtól kapott válasz: 2015. január 30.

A kórházi magánbiztosítás a kiegészítő egészségbiztosítás egyedi típusa a kórházi ellátás pénzügyi következményeinek fedezésére. Ez a biztosítás visszatéríti a társadalombiztosítási

rendszer által fedezettelen felüli költségeket. Az ilyen biztosítások fedezetének hatálya ezért szorosan kapcsolódik az adott tagállam társadalombiztosítási rendszere által nyújtott támogatások hatályához.

A kórházi magánbiztosítást a nem életbiztosítási irányelvek szabályozzák.¹ Az irányelvek a biztosítási kockázatok helyszínének elvén alapulnak, amely szerint egy biztosítótársaság az adott biztosított személy szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamában nyújt biztosítást a kockázatokra, illetve ahol a biztosítótársaság hivatalos engedéllyel rendelkezik vagy aktív, a letelepedés szabadsága vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága szabályainak megfelelően. Az irányelvek nem írják elő, hogy a biztosítótársaságoknak minden tagállamban jelen kell lenniük.

A nem életbiztosítási irányelvek egy másik alapja a szabad szerződéskötés elve, amely szerint a biztosítótársaságok és a fogyasztók többféle szerződéses feltételben és kitételben is megállapodhatnak, többek között az adott biztosítás földrajzi hatályáról. Az irányelvek sem uniós szintű fedezetet, sem szerződéskötési kötelezettséget nem írnak elő a biztosítótársaságoknak. Jelenleg csupán a gépjármű-biztosítási irányelv² hatálya alá tartozó kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás fedi le egyetlen biztosításban az Unió egész területét (a másik tagállamból származó gépjárművek által okozott balesetek áldozatai kárpótlásának biztosítása és az áldozat lakóhely szerinti tagállamán kívül felmerülő igényeinek rendezése céljából).

Amennyiben a kórházi magánbiztosítás alanya egy másik tagállamba költözik, biztosítása csak akkor marad érvényes, ha ő és a biztosítótársaság megegyezett az új tagállamban felmerülő kockázatok fedezéséről, és a biztosítótársaság aktív az adott tagállamban a letelepedés szabadsága vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága szabályainak megfelelően. A biztosításnak meg kell felelnie az adott tagállam biztosítási ágazatában a közjó védelmét szolgáló szabályoknak.

Összegzés

A Bizottság elismeri, hogy szükség van a biztosítások folytatására, amikor a polgárok egy másik tagállamba költöznek. A fentiek fényében és az uniós biztosítási jogszabályok harmonizációjának jelenlegi helyzetét figyelembe véve ez a petíció hasznos lehet az uniós biztosítási jogszabályok további fejlesztése szempontjából.

¹ HL L 228, 1973.8.16., 3-19. o. HL L 172., 1988.7.4., 1-2. o. HL L 228., 1992.8.11., 1-23. o.

² HL L 263., 2009.10.7., 11–31. o.